

DÉLMAGYARORSZÁG

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

Csatornaépítés melró módra

Milliók Szeged vízvezetékének bővítésére

Az iparosodás, a lakások növekvő száma és a város terjeszkedése, új lakóterületek beépítése nagy terheket ró a tanácsra, valamint a Vízművek és Fürdők Vállalatra. A gyorsan növekvő vízfogyasztás miatt egyre újabb kutakat kell fúrni, fokozva a víztermelést. Javítani kell Szeged külső területeinek ellátását, csatornákat, vezetékeket kell építeni az iparövezetben és az új lakótelepekhez.

A negyedik ötéves tervben az előzetes tervek szerint 1 milliárd forintot fordított volna a tanács fejlesztési alapjából a vízvezeték-rendszerre. Amikor kiderült, hogy ez az összeg nagyon kevés lenne. Felemelték tehát 37 millióra. És ez csak a vízvezeték-hálózat fejlesztésének a költsége.

Szegeden 1975-ig csatornákat, kutakra, vezetékekre összesen 262 millió forintot fordít a tanács, és ehhez még 91 millióval járul hozzá a vízmű saját fejlesztési alapjából.

Az összegből 140 milliót költenek a vízvezeték, 200 milliót a csatornára, és 12 milliót a fürdőkre.

Az egyik legégetőbb gond Szegeden a csatornázás.

Az új főgyűjtő csatorna szintje létkérdés a város számára, hiszen nélküle lehetetlenné válna a lakásépítés tervezett folytatása. A tervek szerint hamarosan sor kerül Odessza bővítésére. Ehhez megint csak csatornázásra van szükség. Az idén látnak hozzá a Vedres utca csatornázásához, amely Odessza gondjait is megoldja. Újszeged szennyvizét a volt vasúti híd alatt vezetik majd be a Tiszába.

A Vedres utcában a csatorna építéskor új módszert próbálnak ki Szegeden. Ehhez nem kell felbontani az utat, a munka föld alatt folyik majd. Egy szovjet gyártmányú fúrópajzsot állítanak itt munkába, olyant — csak kisebbet — mint amilyent a pesti metróépítéskor használnak. Ha beválik, a város-

ban máshol is alkalmazni fogják ezt a módszert.

Újszeged nemcsak csatornát kap. A tavasszal hozzálátnak a négy esztendőre tervezett munkához.

a Holt-Maros rendezéséhez.

A FÓKA kotróhajója lép először csatornába — kitesztíja, rendbe teszi a medret.

A szegedi oldalon tovább folytatódik a Rókus—Móra város főgyűjtő csatorna építése. Az ALÉP az Úttörő tértől a Boross József utca felé halad a csatornával, a KEVIÉP pedig a Tolbuhin sugárútongolozik. Februárban hozzálát az ALÉP a Kossuth Lajos sugárúttól Rókus felé vezető szakasz építéséhez is. A csatorna a Felsővárosban (tervezett lakótelep) át eljut Tarjánig.

A vízvezeték is fejlesztik. 1973-ban kezd működni Újszegeden az új víztorony.

Új kutakat is fúrnak. Úgy hogy a víztermelési kapacitás az idei napi 46 ezer köbméterről 1975-ig 65 ezerre emelkedik.

Különösen jelentős, hogy vízhez jutnak a város egyes külső területei is. Új-Petőfi-telep északi része, az Acél utca környéke még az idén vizet kap. Béketelepen is bekapcsolják a fogyasztókat a magas nyomású hálózatba. Az ötéves terv során Hatytastelep, Mihálytelek és legálább részben

Baktó gondjai is megoldódnak.

Alsóvárosban is felszámolják a még meglévő alacsony nyomású hálózatot. A fejlődés mértékét jól szemlélteti egy adat. A város vízvezeték-hálózatának hossza most 343 kilométer, 1975-ig ehhez még 75 kilométernyi vezeték építenek.

Párt- és kormányvezetők fogadták N. K. Bajbakovot

Biszku Béla és Nyers Rózsa, az MSZMP Politikai Bizottságának tagjai, a Központi Bizottság titkárai és Fehér Lajos, a Politikai Bizottság tagja, a kormány elnökhelyettese szerdán délután az MSZMP Központi Bizottságának székében fogadták N. K. Bajbakovot, a Szovjetunió Minisztertanácsának elnökhelyettesét, az állami tervbizottság elnökét. A megbeszélésen részt vett Párdi Imre, az Országos Tervhivatal elnöke, valamint A. M. Szorokin követancsós, a Szovjetunió budapesti nagykövetségének ideiglenes ügyvivője is.

Konzultatív tanácskozás

Szerdán délelőtt plenáris ülésen, zárt ajtók mögött folytatta munkáját a brüsszeli értekezlet, délután a munkacsoportok tanácskoztak. A plenáris ülésen Jean Terfvenek, a Belga Kommunista Párt alelnökének ked-

Országgyűlési bizottság ülése

Dr. Gonda György elnökletével szerdán a Parlamentben ülést tartott az országgyűlés jogi, igazgatási és igazságügyi bizottsága. A tanácskozáson — amelyen részt vett dr. Beresztóczy Miklós, az országgyűlés alelnöke és dr.

Szakács Ödön, a legfelsőbb bíróság vezetője is — a képviselők meghallgatták dr. Korom Mihály igazságügyi miniszter tájékoztatóját az elmúlt évben végzett jogalkotó tevékenységről, illetve az idei tervekről.

Napirenden a gázprogram

Három kivitelező közül egy teljesíti jól feladatát

Három évvel ezelőtt, amikor a szegedi gázprogram ügyében le kellett tenni az asztalra a garast, több vállalat is jelentkezett, hogy partnere lesz a DÉGÁZ-nak a fontos feladat megoldásában. A DÉGÁZ ugyanis nemcsak beruházóként gazdálja ennek a nagy érdeklődéssel kísért vállalkozásnak, hanem kivitelezője is. Legfontosabb partnere tavaly az új mélyépítő vállalat, az ALÉP lett, míg az a két jelentős szerepet vállalt a gázprogram megvalósításában, nem bizonyult jó kivitelezőnek.

Városszerte gyakran hangzottak el bíráló szavak a gázcső lefektetése lassúságáról, a betemetetlen árkokról. S bár végül is a Szegedi Építő Ktsz és a Városgazdálkodási Vállalat átadta a munkákat, vállalkozásuk — ahogy a városi és járási népi ellenőrzési bizottság vizsgálata, s a jelentés vitája

során finoman megfogalmazták — kissé elhamarkodottnak bizonyult. A Szegedi Építő Ktsz nem rendelkezik olyan technikai felszereltséggel, amely lehetővé tenné a gyors munkát, nincs például a minőségvizsgálathoz elengedhetlenül szükséges röntgenező készülékük.

A Szegedi Építő Ktsz tavaly december 8-án adta át a Kállay fasor, még novemberben a Szivárvány utcai gázvezetékét. A másik vállalkozó a Városgazdálkodási Vállalat, mivel sem megfelelő eszközökkel, sem szakmunkási gárdával nem rendelkezik, a Rózsa utcai csőlefejtést a kivitelezési határidő lejártá után egyszerűen lemondta, így a DÉGÁZ-nak új vállalkozó után kellett néznie. Ezt a munkát is az ALÉP vállalta el, de ilyen, s hasonló okok miatt a program egészének beteljesülése bizony késett.

Az érintett vállalkozók általában azzal védekeznek,

hogy 1969-ben megszigorították a gázvezeték-építéssel kapcsolatos ellenőrzést, azelőtt nem kellett röntgenezni a hegesztéseket. A népi ellenőrzési bizottság szakértői szerint viszont, ha a vállalkozást komolyan akarták venni, három év alatt fel lehetett volna készíteni a korszerű munkára. A Városgazdálkodási Vállalat munkái egyszerűen próbálkozás jellegűek voltak — mélyépítő részlege erre az évre meg is szűnt —, s a Partizán utcai csőlefejtési munkáknál állományon kívüli dolgozókat is kellett foglalkoztatniuk. Tavaly augusztusban a Partizán és a Retek utcában ezeknek a kiegészítő munkásoknak több mint 14 ezer forint bért fizettek ki. S azt már talán nem is kell hangsúlyozni, hogy ezek a vállalkozó szellemű dolgozók a DÉGÁZ állományába tartoznak.

A beruházó és a kivitelezők közötti véleményeltérések nem ritkán abból is adódtak, hogy a DÉGÁZ-nál se megy minden úgy, mint a karikacsapás. Az ALÉP például csak késve tudott hozzákezdni a rendkívül fontos Sándorfalvi úti munkához, mert a DÉGÁZ — vállalásával ellentétben — nem tudta biztosítani a kivitelezéshez szükséges csőanyagot. Azóta az ALÉP állt arra, hogy saját maga szerzi be az anyagot. Lassítja a program teljesítését az is, hogy gyakorta kevésnek bizonyul a DÉGÁZ mindössze két fős műszaki ellenőri gárdája. S általánosságban: sokszor elhúzódik a hatósági engedélyek beszerzése, például a Központi Bányaműszaki Felügyelőségé.

Szinte nevelésnek tűnik, hogy amikor tíz meg tízmilliók beruházásokról van szó, az ALÉP-nek, mely — rövid idő alatt bebizonyosodott — központi szerepet kap a szegedi gázprogram végrehajtásában, az éppen e munkához vásárolt Hega típusú ívhegesztő készülékei szén-sav hiányában gyakran nem tudnak működni. Legalábbis nem olyan rendszeresen, ahogy erre szükség lenne. Sok-sok apró gond eltüntetésére, megbízható kivitelezők jelentkezése, rendszeres műszaki ellenőrzés egyaránt szükséges ahhoz, hogy a gázprogram megvalósításán munkálkodó gépezet — olajosan működjön.

Veress Miklós

Letelepedő pedagógusok a járásban

Lassan teljesen a múlté lesz a pedagógusok vonatra vagy autóbusszal történő napenkénti utazása. Az elmúlt évtized elején még általános jelenség volt, hogy járásunk legtávolabbi községeibe is Szegedről járt néhány tanító vagy tanár. Iskolai munkájuk végeztével a község életébe bekapcsolódni legtöbbször nem tudtak, sokszor még az iskolai szakkörök rendszeres segítésére sem futotta idejükből. Nem egy közülük a diákok dolgozatait is a vonatban javította, utazás közben, ott készült föl óráira, útközben olvastak a szakirodalom aktuális cikkeit is.

Szolgálati lakások vásárlásával és a családi házak építésének ösztönzésével sikerült ezen az áldatlan állapoton változtatni. A járási hivataltól kapott legutóbbi tájékoztatás szerint összesen 219 szolgálati lakás áll a pedagógusok rendelkezésére. Elsősorban az utóbbi évek vívmánya, hogy például a korábban minden komfort nélküli szolgálati lakásoknak majdnem a fele fürdőszobás már. A tanyai lakásokat is bele számítva. Villany nélküli szolgálati lakást mindössze 13-at tartanak nyilván, és számuk hónapról hónapra fogy. Pár évvel korábban a külterületi lakások zöme még ide számított.

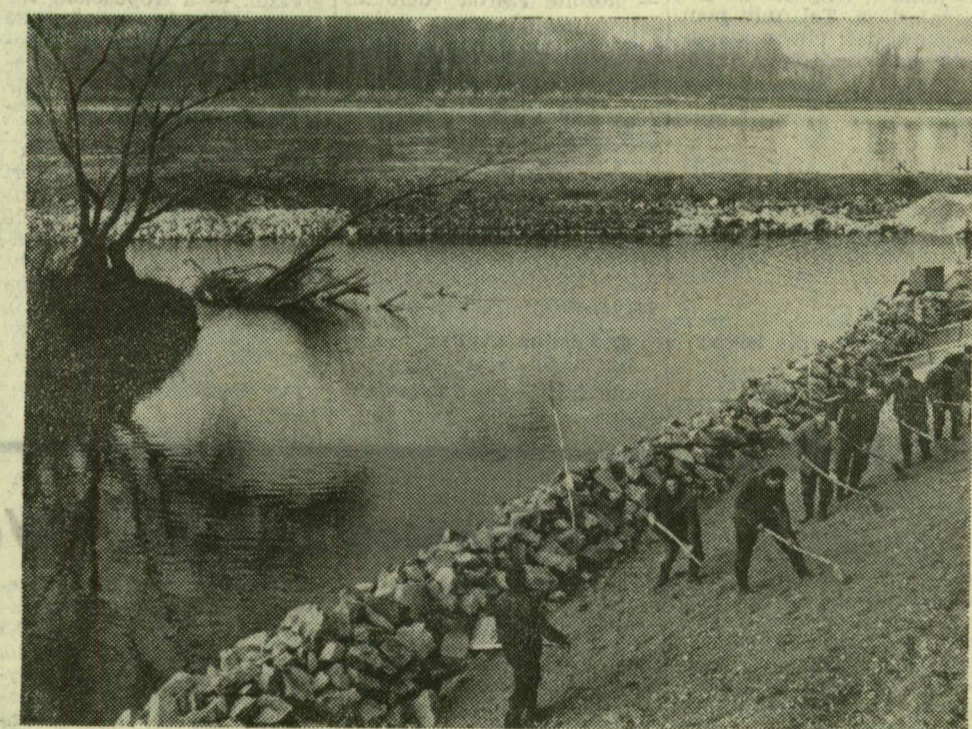
A pedagógusok letelepedését segítő kezezeményes építési kölcsönök a tervezett hatást váltották ki. Az elmúlt évben például 24 tanító vagy tanár kezdett új otthon építéséhez községeinkben. Érdekessége az akciónak, hogy néhány esetben azok a pedagógusok is saját házat építenek, akik szolgálati lakásban laktak, így pályakezdő kollégáik lakás-

gondjai is enyhülnek. 1972-re tizenketten kértek építési kölcsönt a járásban.

Talán főleg hangoztatnunk, hogy a letelepedett pedagógus többszörösen értékesebb munkát tud községe vagy környezeté szellemi fejlődésében végezni, mint a bejáró. A járás művelődésügyi vezetőit aggodalom tölti el amiatt, hogy ez az örvendetes tendencia esetleg megbicsaklik. Az új lakbérrendelet szerint ugyanis a legeldugottabb tanyai iskola szolgálati lakásáért is annyi lakbért kell fizetni, mint mondjuk Szegeden. Ásotthalmon, a halasteleki iskolánál is annyit, mint itt ben, a Széchenyi téren. A boltba járás a tanyai viszonyok között nemegyszer fél napot vesz igénybe, itt bent alig öt percet. Ebből az egyszerű „vázlatból” is leolvasható, hogy az új rendelet semmiképpen nem ösztönöz kinti letelepedésre még akkor sem, ha kint halaszthatatlan szükség van a helyben lakó pedagógusra. A kedvezőtlen hatással magyarázzák, hogy Mórahalmon például nem vették már igénybe a főlkínált szolgálati lakást.

A tanyai pedagógus legtöbbször mindenese iskolájának. Takarítja, fűti, éjszaka, vasárnap és szünidőben őrzi is. A felügyelet nélkül maradó iskola karbantartása egyszerű számítás szerint is többbe kerül, mint amennyit a fölemelt lakbér hozhat. Az új rendelet keretein belül is meg kell találni az illetékeseknek a helyben maradás további ösztönzésének lehetőségét, hiszen „vándorló” pedagógus esetében a pedagógiai kár nem számítható forintokkal.

H. D.

Partvédelmi munkák

Az Észak-dunántúli Vízügyi Igazgatóság tavaly kezdte meg a Duna partjának egységes kialakítását, a Szigetközben. A nagyarányú vízügyi programnak megfelelően ezen a szakaszon betonlapokkal, terméskövekkel erősítik meg a Dunába vezető szigetközi mellékágak torkolatát, műtárgyakat létesítenek a fakadó vizek elvezetésére. Képünkön: A Duna rajkai szakaszán építik a partot, és az egyik szigetközi mellékág torkolatát betonozzák.